

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 de novembre del 2017.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit de data del registre 26-05-2016, la representació processal del Sr. X.M.G. va presentar demanda en reclamació de quantitat a tramitar pel procediment ordinari contra la societat mercantil andorrana "A", SA, i contra el Sr. F.V.D.L.P., demanant al tribunal llur condemna solidària a :

- Donar compliment a l'acord d'extinció de la relació laboral de mutu acord de data 15 de febrer de 2012 establert entre l'entitat i el seu mandant.

- pagar les trimestralitats pendents (a data de la demanda 189.565€) quantitat que s'haurà d'augmentar amb aquelles noves trimestralitats que vagin venent.

- pagar tots els perjudicis i danys causats al seu mandant per l'incompliment contractual en qüestió que resultin acreditats, entre d'altres

tots aquells càrrecs i interessos de demora que s'estan generant per l'impagament a la pròpia entitat.

- pagar els honoraris d'advocat i defensa lletrada en aquelles causes que es segueixen contra el seu mandant a causa del seu treball en l'entitat (en data 9 de novembre de 2015, 66.660,55€).
- restablir i mantenir la cobertura sanitària.
- pagar els interessos legals a partir de la contesta de la demanda.
- pagar la totalitat de les despeses judicials causades pel present procediment, incloent els honoraris d'advocada i de procurador.

II.- Per escrit del 14-07-2017, la representació processal de "A" i del Sr. F.V.D.L.P., de forma preliminar, va sol·licitar la crida en garantia del Sr. J.P.M.P. i de la societat de nacionalitat panamenya "B".

També de forma preliminar va presentar una sol·licitud de suspensió per prejudicialitat penal fins que es resolguin les causes penals 8000081/2015 i 8000176/2015 per sentència ferma.

Quant a la demanda principal, va sostenir que el Sr. F.V.D.L.P. mancava de legitimació passiva, i sobre el fons, es va oposar a la demanda, sol·licitant la seva íntegra desestimació, tot i formulant una demanda reconvençional per tal de condemnar al Sr. X.M.G. a reembossar a "A" totes les quantitats que s'acrediti que ha percebut d'aquesta entitat, o per compte de la mateixa, com a conseqüència del contracte de data 15 de febrer de 2012 (subsidiàriament, des del dia 01-03-2013 i fins a l'actualitat), amb els interessos legals corresponents.

III.- L'Hble. Tribunal va dictar Aute de data 29-05-2017, decidint no donar lloc a la petició de crida en garantia i reservar la decisió relativa a la imposició de les costes relatives a l'incident.

IV.- Contra aquesta resolució ha interposat recurs d'apel·lació la representació processal de la societat "A", SA, i del Sr. F.V.D.L.P. demanant

que es dicti un aute estimant la crida en garantia de la societat “B” i del Sr. J.P.M.P.

La representació processal del Sr. X.M.G. demana la desestimació del recurs, per no ésser la resolució susceptible de recurs i subsidiàriament per no reunir els requisits de la crida en garantia, i la confirmació de l’Aute amb imposició de les costes a la contrapart.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Vincent ANIÈRE.

FONAMENTS DE DRET

I.- Abans d’entrar en l’estudi del recurs hem d’efectuar unes consideracions sobre la qüestió plantejada per la part apel·lada que en virtut de l’article 17 de l’annex II del Decret del 04-02-1986, l’Aute que no dóna lloc a la crida en garantia, al no impossibilitar la continuació del judici, no podria ésser objecte d’apel·lació i que per tant no calia admetre a tràmit el present recurs. Afegeix que la doctrina de la Sala civil segons la qual els recursos referents a la crida en garantia s’havien d’admetre malgrat no fan impossible la continuació del judici perquè era necessari assentar i uniformitzar la jurisprudència sobre la qüestió no es pot justificar més puix que ja existeix aquesta jurisprudència i per tant s’ha de retornar a la normalitat processal com ho ha fet l’Aute 199/17 del 13-07-2017 que constitueix un canvi jurisprudencial.

És cert que el text regulador del procediment abreujat aprovat pel Decret del 04-02-1986 diu en el seu article 4 “*El mateix procediment serà aplicable a les pretensions incidentals en tots els assumptes civils sense limitació de quantitat.*” i en el seu article 17 que “*Els autes recaiguts en les qüestions incidentals a que es refereix l’article 4 d’aquest Decret podran ser objecte de recurs d’apel·lació únicament quan la resolució recaiguda impossibiliti la continuació del procediment.*”.

Però també és cert que aquesta Sala (per exemple : TSJC 001/12 del 31-05-2012) ha exceptuat aquesta regla a aquells Autes que resolen

qüestions prejudicials, de jurisdicció o de crida en garantia, i això no només amb l'objectiu d'establir un cos doctrinal estable en relació a aquestes institucions sinó també en atenció a l'especificitat d'aquestes excepcions que tenen una natura diferent de les excepcions processals, les quals poden ser resoltes amb el fons quan la sol·licitud de crida en garantia requereix un pronunciament previ.

No existeix cap raó per modificar aquesta jurisprudència.

Al respecte, l'Aute del 13-07-2017 invocat per la part recorreguda no constitueix un canvi de jurisprudència. En efecte, no es tracta d'un aute que resol una petició de crida en garantia sinó que es pronuncia sobre la suspensió del procediment acordada, decidint aixecar-la, i diferint al tràmit de contesta la decisió sobre la crida en garantia. En tal cas, sí que la inadmissibilitat s'imposava (vg. per exemple en un cas comparable l'Aute TSJC 30-2015 del 23-12-2015) però no en un cas com el present on el tribunal ha resolt la petició de crida en garantia que li era sotmesa.

Per conseqüent, considerem que és amb raó que el recurs es va admetre a tràmit i escau procedir al seu examen.

II.- Apareix de l'extracte de punts de vellesa adjuntat a l'escrit de demanda com a document número 1 que va existir una relació laboral a partir del mes d'octubre del 2004 entre el Sr. X.M.G. i l'entitat bancària "A", i que aquesta darrera el va cotitzar com a assalariat fins al mes de febrer del 2012.

En data 15-02-2012, i després de l'extinció de mutu acord de la relació laboral (segons indica l'instrument aportat com a document número 3), les parts, és a dir d'un costat, "A", representada pel Sr. J.P.M.P., i de l'altre el Sr. X.M.G., van formalitzar un acord privat destinat a regular la relació futura pels 10 pròxims anys seguint la data de firma entre l'entitat bancària i el seu "ex *Directivo*". Així, van atorgar una clàusula de confidencialitat, una clàusula de col·laboració i una clàusula de no competència compensada per un complement de 150.000.-euros a abonar trimestralment (aproximadament

38.000.-euros). També van acordar que “A” es comprometia a seguir amb la defensa i direcció lletrada dels litigis en els quals el Sr. X.M.G. es pogués trobar incriminat a l’ocasió de l’exercici de les seves funcions, i a mantenir els seus drets en el pla de pensions així com la seva cobertura sanitària.

És el compliment d’aquest acord que el Sr. X.M.G. reclama en el present procediment ja que afirma que a partir de l’Aute de bloqueig dels seus comptes “A” va deixar d’abonar les trimestralitats, de mantenir la cobertura social i d’assumir les despeses de defensa lletrada.

Al respecte d’aquest contracte, els demandats han sostingut que és nul donat que es tractaria d’un contracte simulat i sense causa tota vegada que, de manera esquemàtica, es va atorgar dos anys després del final de la relació laboral ; que correspon a una mena de pre-jubilació ; que la clàusula de confidencialitat no té cap raó d’ésser donat que ja existia en el contracte laboral i que la clàusula de no competència no és conforme a l’article 48 del Codi de relacions laborals que limita tal clàusula a 3 anys.

III.- Els arguments que segons la part defenent i ara recurrent haurien de portar a l’estimació de la crida en garantia són essencialment que : 1) l’adversa no s’ha explicat sobre pagaments fets des de la societat panamenya “B” i la crida en garantia permetrà al tribunal disposar de més informació atès l’existència de dues persones més plenament relacionades amb la litis perquè el tribunal pugui dirimir el problema actual amb tota la informació i totes les persones necessàries ; 2) el Sr. J.P.M.P. ha actuat com a director general de “A” i ara està imputat en una sèrie de procediments penals en particular la causa 80000176/2015 on se li reprotxa un abús de posició dominant, i la manera de saber si els seus actes han estat en perjudici de “A” és acceptar-lo com a part en el present procediment i 3) igual passa amb la societat “B” que va fer pagaments al Sr. X.M.G. mentre el mateix estava en relació laboral.

Cal en primer lloc indicar que la part apel·lant no articula cap greuge en contra de la motivació i dels arguments del Tribunal sinó que torna a

afirmar la necessitat de la crida en garantia i presenta en aquesta alçada nous arguments, aportant nous documents.

Aquesta constatació seria suficient per desestimar el recurs però per tal d'aportar una resposta completa poden motivar el següent.

Sembla que la part defenent i ara recurrent considera la crida en garantia com el mitja d'esbrinar la realitat de les relacions que haurien pogut existir entre el Sr. X.M.G., el Sr. J.P.M.P. a títol personal i la societat "B". Però la institució de la crida en garantia no correspon a cap finalitat d'investigació.

Com hem motivat de manera repetida, la crida en garantia respon a consideracions processals, entre elles la necessitat d'evitar decisions contradictòries, i es fonamenta sobre la connexió existent entre els interessos jurídics objecte del plet i els interessos jurídics de tercers que puguin ésser afectats pels pronunciaments de l'òrgan jurisdiccional.

Així recordàvem recentment : *"la crida en garantia constitueix una institució en ares de l'economia processal quan existeixin elements de connexió, derivats de la concurrència d'interessos jurídics i/o patrimonials, que justifiquen la intervenció en el procediment d'una tercera part. En aquest sentit s'ha destacat que la doctrina d'aquesta Sala, en matèria de crida en garantia o litis denuntiatio, ha determinat que la mateixa, malgrat no trobar-se prevista a la normativa andorrana, s'admeti quan, en funció de les circumstàncies concretes del litigi i per la connexió que existeix entre les parts, esdevé convenient, per raons d'economia processal, que la persona cridada s'integri en el litigi (TSJC-320/13, TSJC-055/13 i TSJC-153/13). Per aquesta raó, la crida es desestima quan en una determinada relació jurídica no concorren una pluralitat de subjectes...."* (TSJC 484-2016 i 374-2016).

Així les coses, quan es tracta de determinar si un tercer al plet ha o pot intervenir al mateix, la primera problemàtica que es planteja és la de determinar l'objecte de dit plet i si el tercer en qüestió es pot veure afectat o no per la resolució que ha de posar fi al litigi.

El que es discuteix en el present plet és un suposat incompliment contractual en relació a un acord formalitzat entre el Sr. X.M.G. i “A”, i que aquesta darrera considera com a nul.

Ara bé, és cert que el Sr. X.M.G. es troba processat per un delictes major de blanqueig de diners comès en grup organitzat, en establiment bancari i de manera habitual (autes penals 8000081/15). De manera molt resumida, aquest afer concerneix, presumptament, les operacions de blanqueig que haurien existit a “A” pel compte de varis clients a les quals haurien participat diversos responsables i gestors del banc, i entre ells el Sr. J.P.M.P. i el Sr. X.M.G.

També és cert que en el marc dels autes penals 8000176/2015 s’investiguen fets podent ser constitutius d’uns delictes majors de falsejament de comptes socials, d’abús de posició dominant, d’administració deslleial d’una empresa, de defraudació a la Caixa Andorrana de Seguretat Social i de blanqueig de diners. En aquest afer es pot dir de manera molt general , d’una part, que s’investiga la societat “B” que hauria servit al Sr. J.P.M.P. per realitzar diversos il·lícits penals i pagaments fraudulents en particular per ocultar el producte del delictes de blanqueig comès per alguns membres de “A”, i d’altra part que el Sr. X.M.G. hauria sigut beneficiari d’un traspàs de diners, raó per la qual es va decidir el bloqueig preventiu i control del seu compte bancari.

No obstant això, no queda acreditat que el Sr. J.P.M.P. i la societat “B” guarden relació en la litis i no es pot considerar que es tracta de persones que, segons les mateixes actuacions, es puguin veure afectades per la resolució que posi fi al procediment.

En efecte, pel que fa a la societat “B”, res permet dir que els pagaments fets al Sr. X.M.G. durant el període de compliment de l’acord es van fer via aquesta societat.

Pel que fa al Sr. J.P.M.P., va firmar el contracte litigiós en la seva qualitat de representant de “A” i no es veu en què la demanda el pot concernir personalment puix és un tercer al contracte.

Així les coses, no queda establert cap risc de contrarietat de decisions. Tampoc la crida presenta cap interès del punt de vista de l'economia processal, definida com a necessitat d'aprofitar el procediment en curs en la mesura que sigui possible, tot al contrari ja que si “A” pot demostrar que el Sr. J.P.M.P. ha atorgat el contracte fent un abús dels seus poders de representació això ha de donar lloc a un procediment a part.

Per tot l'exposat, considerem que no existeixen els requisits per a donar lloc a la crida en garantia i l'Aute apel·lat s'ha de confirmar.

IV.- La desestimació del recurs comporta la imposició de les costes d'aquesta alçada a la part apel·lant vençuda.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs de la representació processal de “A” SA, contra l'Aute de l'Hble. Tribunal Unipersonal del Batlle de data 29-05-2017 que confirmem íntegrament, imposant a la mateixa les costes judicials de segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramès testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.